

SOBIE

NATALIA STAROŚCIAK: Odnalezienia siebie, odkrycia nowej pasji. Skupieniu na własnych potrzebach i realizacji ich, aby to, co zaplanowane, wyszło lub nie i pokazało, że czasem musimy żyć spontanicznie. Powinam sobie życzyć spokoju i balansu, ale jestem młoda i o to chodzi, byśmy się gubili i odnajdywali na nowo.

TYMON WOŹNIAK: Odwagi do działania, wiary w siebie i umiejętności cieszenia się drobiazgami.

MARTYNA WITKOWSKA: Przede wszystkim cierpliwości do samej siebie. By nie oceniać siebie zbyt surowo i pozwolić sobie na błędy, które mogą stać się ważnymi lekcjami. Chcę w końcu nauczyć się, jak radzić sobie z wątpliwościami i pozwolić, by strach nie zdominował moich decyzji. Życzę sobie, by 2025 r. był czasem wyzwania, które uczynią mnie silniejszą oraz bym nie zapomniała, że każda chwila, każda rozmowa i każdy gest mają sens.

JULIA PRZEDPEŁSKA: Więcej odwagi w podejmowaniu decyzji, które naprawdę mają dla mnie znaczenie, a mniej wahania i odkładania na później. Życzę sobie umiejętności przyjmowania porażek bez wstydu, rozumienia ich jako etap, który nie jest końcem świata, ale krokiem ku rozwojowi. Życzę sobie wytrwałości w dążeniu do celów, nawet gdy droga będzie kręta i mądrości w tym, by docenić każdy mały postęp, nawet ten najmniej dostrzegany.

TADEUSZ NADOLNY: Więcej odwagi w podejmowaniu trudnych decyzji i wiary w to, że porażki to nie koniec świata. Pragnę czerpać radość z małych rzeczy i wreszcie przestać odkładać wszystko na później.

BLANKA PEPLIŃSKA: Odwagi, by mierzyć wysoko, nawet jeśli czasem oznacza to ryzyko upadku. Chciałabym cieszyć się z małych sukcesów i nie tracić z oczu tego, co naprawdę ważne oraz traktować życie jako podróż, a nie wyścig.

EWA KŁOS: Przede wszystkim więcej miłości i zrozumienia dla samej siebie. Chciałabym mniej od siebie wymagać, a jednocześnie móc powiedzieć: że jestem wystarczająca.

OLIWIJA DZIEMECKA: Więcej energii do pracy i nauki. Żeby nie było mi już tak ciężko zabrać się za najprostsze zadania czy czynności. Życzę sobie też dobrej zabawy i większej otwartości na ludzi, abym poznawała nowe osoby i zawierała nowe znajomości.

PRZEMYSŁAW DOMAŃSKI: Odwagi, by podejmować trudne decyzje, które przybliżą mnie do życia, o jakim marzę. Życzę sobie uważności – na innych, na siebie, na to, co naprawdę ważne. Chciałabym częściej zachwycać się światem, zamiast martwić się rzeczami, na które nie mam wpływu.

ZOFIA CHUDZIK: Odwagi, by realizować swoje marzenia, spokoju w codziennym życiu i nieustannego rozwoju. Niech ten rok przyniesie nowe doświadczenia, które wzbogacą mnie jako osobę oraz spotkania z ludźmi, którzy zainspirują mnie do działania. Życzę sobie także wytrwałości w dążeniu do celów, ale również umiejętności cieszenia się małymi rzeczami.

RODZICOM

Natalia Starościana: Zdrowie to oklepane życzenie, ale bardzo im ostatnio jest potrzebne. Nadążania za mną, moimi siostrami i naszymi planami, marzeniami i pasjami.

TYMON WOŹNIAK: Więcej czasu na odpoczynek i odkrywanie radości poza codziennymi obowiązkami.

MARTYNA WITKOWSKA: Żeby potrafili odnaleźć chwile spokoju w tym szybkim świecie. Chcę, żeby wiedzieli, że doceniam ich starania i miłość, choć często nie umiem tego wyrazić. Życzę, by mieli przestrzeni na odpoczynek, żeby nie czuli się zmęczeni ani sobą, ani światem, który ich otacza.

JULIA PRZEDPEŁSKA: Spokoju w sercu, który nie przychodzi z braku trosk, ale z akceptacji tego, że życie to nie zawsze prosta droga. Życzę Wam więcej czasu dla siebie, żebyście mogli cieszyć się sobą nawzajem i realizować

Życzenia noworoczne

Odwagi, spokoju, szczęścia i cierpliwości

Uczniowie VII Liceum Ogólnokształcącego w Toruniu złożyli życzenia na 2025 r. sobie, swoim bliskim i nauczycielom, ale też artystom, politykom, swojemu miastu i Polsce.

swoje marzenia, które przez lata odkładaliśmy na później. Życzę, byście w 2025 r. znowu odnaleźli radość w drobnych rzeczach, które do tej pory mogły umknąć w codziennym peję.

TADEUSZ NADOLNY: Czasu dla siebie – na oddech, na marzenia. Chciałabym Mamo, abyś pamiętała, że nie musisz być zawsze perfekcyjna, bo dla mnie już jesteś najlepsza. Życzę Ci, abyś znajdowała radość w małych rzeczach i w codziennych momentach, które często umykają w pośpiechu. Niech życie daje Ci więcej powodów do śmiechu, mniej do zmartwień i więcej ludzi wokół, którzy docenią to wszystko, co robisz z serca.

BLANKA PEPLIŃSKA: Odkrycia siebie na nowo, poza rolę, którą pełniłyście lat. Niech znajdą czas na rzeczy, które kiedyś sprawiły im radość, a potem zostały odłożone na półkę. Oby towarzyszył im uśmiech nie tylko na rodzinnych zdjęciach, ale w tych chwilach, których nikt nie widzi.

EWA KŁOS: Żeby nie ich już negatywnie w życiu nie zaskoczyło, żeby w końcu mogli odpocząć. Tyle lat ja i moja siostra byłyśmy dla nich priorytetem, a teraz chciałabym, żeby skupili się na sobie.

OLIWIJA DZIEMECKA: Więcej odpoczynku. Żeby mieli mniej pracy i już nie spędzali nad nią tyle czasu i mogli sobie pozwolić na zdrowy odpoczynek.

PRZEMYSŁAW DOMAŃSKI: Spokoju, który wybacza hałas codzienności i czasu na odpoczynek, bo wiem, ile dla mnie poświęcili.

ZOFIA CHUDZIK: Żeby mieli więcej czasu na odpoczynek i robienie rzeczy, które lubią, a nie tylko na pracę i obowiązki. Życzę im też, żeby zawsze się uśmiechali, nawet w trudnych chwilach. I żeby mieli wokół siebie ludzi, którzy ich doceniają.

RODZENSTWU

NATALIA STAROŚCIAK: Siostrze życzę dalszej tak silnej więzi, jaką mamy dotychczas, aby otaczały się wspianymi ludźmi, dążyły do spełniania swoich marzeń.

TYMON WOŹNIAK: Wsparcia w dążeniu do bycia sobą i szczerych rozmów. Każdemu rodzeństwu na świecie – więcej miłości zamiast rywalizacji.

MARTYNA WITKOWSKA: Moim siostrom życzę, by w 2025 r. nie zapomniały, że można być sobą i nie bać się tego. Życzę im odwagi, by podążać za swoimi pasjami. Chciałabym, byśmy w końcu nauczyły się dzielić radościami i smutkami, nie tylko wtedy, gdy coś się wydarzy, ale na co dzień, bez wielkich słów, po prostu będąc obok siebie.

JULIA PRZEDPEŁSKA: Bratni, siostrze życzę wzajemnego zrozumienia, które nie polega tylko na wspólnych chwilach, ale na akceptowaniu waszych różnic. Życzę, żebyście w 2025 roku potrafili jeszcze lepiej się wspierać, a zarazem dawać sobie przestrzeń na bycie sobą. Życzę Wam pasji, którą odnajdziecie w tym roku, która będzie dla Was ważna, a także siłą do obrony własnych wyborów i wartości.

TADEUSZ NADOLNY: Bracie, życzę Ci, abyś w końcu wrócił do Polski, bo tęsknię za Tobą, brakuje mi wspólnych chwil i czasu spędzonego razem. Pragnę, abyś był szczęśliwy, niezależnie od tego, gdzie jesteś, ale też byś poczuł, że tutaj w Polsce jest Twój dom. Twoim dzieciom życzę zdrowia, radości i wszystkiego, co najlepsze, aby mogły się rozwijać w miłości i poczuciu bezpieczeństwa.

BLANKA PEPLIŃSKA: Siostrze życzę tego, aby umiała czerpać siłę z własnych porażek. Pragnę, żeby zawsze wiedziała, że dom to nie miejsce, ale ludzie, którzy na nią czekają. Życzę również, aby pasja, która w niej drzemie była jej siłą napędową, pozwalającą jej realizować marzenia, które kiedyś były odległe.

EWA KŁOS: Siostrze życzę spełnienia w życiu, żeby w końcu mogła zabrać się za spełnienie swoich marzeń. Chciałabym, żeby czuła, że jej życie jest dokładnie takie, jak sobie wyobrażała.

OLIWIJA DZIEMECKA: Siostrze życzę, aby nigdy nie traciła swojego optymizmu i nie pozwoliła nikomu odebrać swojej dziecięcej radości z najprostszych rzeczy.

PRZEMYSŁAW DOMAŃSKI: Wytrwałości w walce o swe marzenia i odwagi, by nie bać się porażek. Chciałabym, żeby zawsze czuli, że mają we mnie kogoś, kto ich rozumie i wspiera nawet, gdy się różnimy.

ZOFIA CHUDZIK: Siostrze życzę, aby miały odwagę mówić „nie”, kiedy coś jej nie odpowiada i „tak”, kiedy czuje, że coś sprawia jej radość. Chcę, żeby patrzyła w lustro i widziała kogoś, z kogo jest dumna, nie dlatego, że wszystko zawsze wychodzi, ale dlatego, że się stara, uczy i nie boi się próbować. Chcę też, by pamiętała, że czasem warto po prostu zatrzymać się i być – dla siebie.

PRZYJACIOŁOM

NATALIA STAROŚCIAK: Życzę zdania prawa jazdy za pierwszym razem, bo wielu z nich podchodzi do tego egzaminu w najbliższym czasie. Mimo że niedługo niektórzy zaczynają życie w innych miastach, mam nadzieję, że nasz kontakt przetrwa.

TYMON WOŹNIAK: Abyśmy umieli wspierać się, nawet gdy idziemy różnymi drogami. **MARTYNA WITKOWSKA:** Byśmy nie traciли czasu na rzeczy, które nie mają znaczenia. Byśmy potrafili być dla siebie w każdej chwili – nie tylko w tej dobrej, ale także wtedy, gdy się nie rozumiemy, gdy czujemy się przytłoczeni. Życzę nam głębokich rozmów, które nie kończą się na „dobrze”, ale wydobycią z nas to, co naprawdę czujemy. I byśmy umieli milczeć razem, nie czując potrzeby mówienia więcej, niż trzeba.

JULIA PRZEDPEŁSKA: Chwil prawdziwej radości, w której czas przynajmniej się w miejscu, a wszystkie troski giną w tle. Życzę Wam spotkań pełnych śmiechu, ale i takich, które zmieniają perspektywę, które wydobycią z Was to, co najpiękniejsze. Życzę, byście potrafili patrzeć na siebie nawzajem z czułością, nawet wtedy, gdy życie nie daje łatwych odpowiedzi.

TADEUSZ NADOLNY: Życzę nam siły, abyśmy przetrwali wszystko, co dzieje się wokół nas – ten chaos, niepewność i zmiany, które ostatnio mocno nas przytłaczają. Niech nasza przyjaźń będzie miejscem, gdzie możemy być sobą i znaleźć wsparcie, gdy świat wydaje się zbyt trudny. Życzę nam chwil, które będą przypominały, że nawet w trudnych czasach można się śmiać, marzyć i cieszyć się sobą nawzajem. Niech każdy z nas pamięta, że razem jesteśmy silniejsi.

BLANKA PEPLIŃSKA: Chwil, które będą wyglądały jak sceny filmowe, ale takie, które nie potrzebują kamery, by być wyjątkowe. Rozmów, które nie potrzebują końca. I przyjacieli, które trwają, nawet gdy milczymy.

EWA KŁOS: Żeby zawsze znajdowali czas dla siebie i swoich pasji, niezależnie od codziennych obowiązków. Mam nadzieję, że każdy z nich odnajdzie szczęście i spokój w swoim życiu.

OLIWIĄ DZIEMECKĄ: Tej samej cierpliwości do mnie, jaką mieli do tej pory i żeby wiedzieli, że bardzo mi na nich zależy i zawsze będą mieli we mnie wsparcie.

PRZEMYSŁAW DOMAŃSKI: Niekończących się rozmów o wszystkim i niczym, które naprawiają świat oraz momentów, które będziemy wspominać z uśmiechem przez lata. Niech znajdą przestrzeń, by być sobą bez masek i oczekiwań.

ZOFIA CHUDZIK: Żeby znaleźli dokładnie to, czego potrzebują – ani mniej, ani więcej, bo z nadmiaru też czasem można się zgubić. Żeby przestali się porównywać z innymi i zaczęli doceniać to, co mają.

MOIM NAUCZYCIELOM

NATALIA STAROŚCIAK: Żeby zrozumieć, że my również jesteśmy ludźmi, mamy swoje uczucia, nie zawsze wszystko nam wychodzi idealnie, mylimy się, zdarty się, że o czymś zapomnieli, ale fajnie jakby byli bardziej wyrozumiali.

TYMON WOŹNIAK: Satisfakcji z pracy i poczucia, że ich trud zmienia życie uczniów na lepsze.

MARTYNA WITKOWSKA: By w 2025 r. nigdy nie zapomnieli, jak bardzo zmieniają życie innych, po prostu ucząc. Mam nadzieję, że znajdą w sobie jeszcze więcej pasji do tego, co robią, i że będą mogli dzielić się nią z nami, nie zniechęcając się trudami codzienności.

JULIA PRZEDPEŁSKA: Satisfakcji z każdego dnia spędzonego z uczniami, mimo że nasze drogi i podejście do świata bywają różne. Życząc Wam, byście nie zapomnieli, jak wielką moc mają słowa, gesty i małe wsparcie, które możemy ofiarować w chwilach zwątpienia. Życząc Wam, byście nie zatrucili w sobie pasji do nauczania, która potrafi przekroczyć granice sali lekcyjnej i dotknąć czegoś głębszego w każdym z nas.

TADEUSZ NADOLNY: Przede wszystkim życzę Wam cierpliwości i radości z każdego dnia pracy. Niech uczniowie widzą w Was nie tylko nauczycieli, ale i ludzi, którzy nas rozumieją, nawet gdy się gubimy. Życząc, aby Wasza pasja do przekazywania wiedzy nigdy nie gasła i byście zawsze czuli, że Wasz wysiłek naprawdę kształtuje nasze umysły i charaktery.

BLANKA PEPLIŃSKA: Aby znaleźli chwilę na złapanie oddechu między jednym sprawdaniem a drugim i żeby przypomnieli sobie, dlaczego wybrali te ścieżki. Życząc im uczniom, którzy będą w stanie zaskoczyć ich pytaniami, na które sami będą musieli poszukać odpowiedzi.

EWA KŁOS: Oczywiście więcej cierpliwości, ale również więcej pasji do nauczania. Nie jest to prosty zawód, a wykonywanie go bez pasji sprawia, że jest jeszcze cięższy.

OLIWIĄ DZIEMECKĄ: Mnóstwo, ale to mnóstwo cierpliwości, ale też, aby w tym wszystkim nie zgubili pasji do swojego zawodu i celu, dla którego zostali nauczycielami.

PRZEMYSŁAW DOMAŃSKI: Cierpliwości do takich jak ja – wiecznie pytających, wątpliwych i próbujących zrozumieć. Chciałbym, żeby czuli, że ich praca ma sens, nawet jeśli czasem efekty nie są od razu widoczne.

ZOFIA CHUDZIK: Cierpliwości, nie tylko do nas, uczniów, ale też do całego świata, który czasem zdaje się robić wszystko, by utrudnić im życie. Życząc im chwil, w których poczują, że ich praca naprawdę ma znaczenie, nawet jeśli nie zawsze widać to od razu. Życząc im również czasu dla siebie – na książki, pasje, odpoczynek – bo przecież, żeby dawać z siebie innym, trzeba mieć energię i przestrzeń dla siebie.

ARTYSTOM

NATALIA STAROŚCIAK: Życząc natchnienia, żeby mieli skąd czerpać inspirację. Przekazywali poprzez swoje dzieła siebie oraz problemy, które towarzyszą nam na co dzień.

TYMON WOŹNIAK: Wolności tworzenia i szacunku dla ich pracy.

MARTYNA WITKOWSKA: Aby wciąż tworzyli, nawet gdy świat tego nie zauważa. By trzymali się swoich pasji, mimo że nie zawsze znajdują one zrozumienie. Chciałabym, aby nigdy nie przestali odkrywać siebie w swojej twórczości, nie szukając na siebie uznania. Życząc im, by ich dzieła miały moc dotarcia do tych, którzy tego potrzebują – i by sami znajdowali w nich coś, co ich wzrusza, nawet, jeśli inni tego nie dostrzegają.

JULIA PRZEDPEŁSKA: Inspiracji, która nie przychodzi na zawołanie, ale pojawia się w chwilach ciszy, spokoju i zatrzymania. Życząc Wam odwagi, by tworzyć bez strachu przed krytyką, by nie bać się ukazać siebie w swojej najbardziej szczerzej postaci. Życząc Wam, byście nie zapomnieli, że Wasze prace mają moc, która może zmieniać rzeczywistość, nawet jeśli nie zawsze widać to na pierwszy rzut oka.

TADEUSZ NADOLNY: Aby Wasza twórczość dalej dotykała serc i umysłów innych ludzi. Niech nigdy nie zabraknie Wam pomysłów i siły do tworzenia nowych prac. Życząc Wam, żebyście tworzyli z pasją, nie dla uznania, ale dla siebie i dla tych, którzy potrafią dostrzec piękno w tym, co robicie.

BLANKA PEPLIŃSKA: Tworzenia bez cenzury w głowie oraz sięgania z odwagą po to, co nowe i nieznanne. Niech w ich twórczości pojawi się miejsce na błąd, który zamieni się w coś pięknego.

EWA KŁOS: Żeby nigdy nie brakowało im inspiracji i odwagi, by wyrażać siebie w swojej twórczości. Sztuka, która tworzą, ma ogromny wpływ na nasze życie i dodaje mu piękna.

OLIWIĄ DZIEMECKĄ: Aby nie pozwalali krytykom podcinać sobie skrzydeł, aby nie bali się być innymi i wyróżniać się w tłumie.

PRZEMYSŁAW DOMAŃSKI: Żeby nigdy nie stracili swojego wewnętrznego głosu. Niech sztuka będzie dla nich zarówno schronieniem, jak i wyzwaniem, a ich dzieła inspiracją dla świata.

ZOFIA CHUDZIK: Żeby nie zabrakło im odwagi do tworzenia, nawet gdy świat będzie

możliw, że to, co robią, nie ma sensu. Żeby potrafili znaleźć piękno w najprostszych rzeczach, bo to właśnie w takich momentach rodzą się najbardziej autentyczne dzieła. Chciałabym, żeby nigdy nie zapomnieli, że ich twórczość ma wartość, niezależnie od tego, ile osób ją dostrzeże.

POLITYKOM

NATALIA STAROŚCIAK: Aby nie czerpali korzyści tylko i wyłącznie dla siebie, a zaczęli robić coś dla państwa, społeczeństwa.

TYMON WOŹNIAK: Odwagi do mądrych decyzji i myślenia o ludziach, nie tylko o władzy.

MARTYNA WITKOWSKA: Refleksji nad tym, jak bardzo ich decyzje mają wpływ na tych, którzy nie mają głosu. Życząc im odwagi, by podjąć trudne decyzje, nawet gdy będą one niewygodne, ale słuszne. Niech 2025 r. przyniesie im więcej empatii, żeby potrafili zrozumieć ludzi, którzy nie siedzą w ich gabinetach, ale żyją na marginesie. Życząc im też, by nie zapomnieli, że polityka to nie tylko władza, ale przede wszystkim odpowiedzialność.

JULIA PRZEDPEŁSKA: Odwagi w szukaniu prawdy, nawet jeśli jest ona niewygodna i wymaga wyjścia poza utarte schematy. Życząc Wam empatii, która pozwoli spojrzeć na problemy społeczne oczami tych, którzy nie mają głosu, ale są istotną częścią naszej wspólnej rzeczywistości. Życząc Wam, byście w 2025 r. kierowali się wartościami, które służą nie tylko interesom elit, ale przede wszystkim dobru ogólnemu.

TADEUSZ NADOLNY: Więcej odpowiedzialności za swoje decyzje i mniej pustych obietnic. Niech Wasze działania będą kierowane troską o ludzi, a nie żądzą władzy. Życząc Wam odwagi, by przynosić do błędów i szukać dialogu tam, gdzie jest konflikt.

BLANKA PEPLIŃSKA: Żeby zamiast ciągle obiecywać, zaczęli po prostu działać. Niech spędzą dzień jako przeciętny obywatel – czytając etykiety w supermarkecie czy stojąc w kolejce. Może wtedy dostrzegą to, co naprawdę trzeba zmienić.

EWA KŁOS: Więcej empatii i zdolności nie tylko do mówienia, ale też słuchania, aby podejmowali decyzje dla dobra społeczeństwa, a nie własnych interesów.

OLIWIĄ DZIEMECKĄ: Jak największą jasność umysłu, żeby mogli podejmować dobre i rozsądne decyzje, ale też spokoju, aby móc spędzić czas z rodziną i najbliższymi.

PRZEMYSŁAW DOMAŃSKI: Więcej mądrości niż sprytu, więcej empatii niż kalkulacji. Chciałbym, żeby zaczęli widzieć ludzi, a nie tylko statystyki i mieli odwagę podejmować decyzje, które będą dobre nie tylko dziś, ale i w przyszłości.

ZOFIA CHUDZIK: Żeby znaleźli sposób na to, by naprawdę słuchać, a nie tylko mówić. Żeby pamiętali, że ich prawdziwa rola to służba ludziom, nie interesom. Życząc im, żeby czasem spojrzeli na świat oczami zwykłego człowieka, nie tych, którzy mają dostęp do wszystkich przywilejów, ale tych, którzy naprawdę zmagają się z codziennymi trudnościami.

TORUNIOWI

NATALIA STAROŚCIAK: Aby się rozwijał, był ośrodkiem kulturalnym i miejscem, w którym żyje się dobrze każdej grupie wiekowej.

TYMON WOŹNIAK: Niech wciąż inspiruje i staje się lepszym miejscem dla mieszkańców.

MARTYNA WITKOWSKA: Żeby wciąż się rozwijał, ale nie tracił swojego ducha. Niech jego ulice będą pełne nie tylko turystów, ale i mieszkańców, którzy naprawdę czują się tu jak w domu. Życząc, by był miastem, które łączy, a nie dzieli. I by w 2025 r. było w nim jeszcze więcej przestrzeni na nową twórczość, kreatywność i życie, które nie zatrzymuje się w miejscu.

JULIA PRZEDPEŁSKA: Żeby w 2025 r. nadal tętnił życiem, ale nie zatracił swojej kameralnej atmosfery, która sprawia, że każdy zakątek miasta ma swoją historię. Życząc mu, by wciąż potrafił łączyć nowoczesność z tradycją, by w sercach mieszkańców nie zabrakło tego

uczucia, że to miejsce ma duszę, która wciążą w swoją opowieść każdego, kto się tu zatrzyma.

TADEUSZ NADOLNY: Aby w końcu przestał być ciągle rozkopany i by wszystkie budowy wreszcie się skończyły. Chciałabym, żebyśmy mogli w pełni cieszyć się pięknem tego miasta, a miejsca, które teraz są w budowie, stały się przestrzenią, gdzie można wyjść z przyjaciółmi i spędzić czas na świeżym powietrzu.

BLANKA PEPLIŃSKA: Zaskakiwania swoich mieszkańców nowymi wydarzeniami, małymi inicjatywami oraz pięknym zakamarków, które czekają na ich odkrycie. Niech jego uliczki kryją więcej uśmiechów niż cieni, a jego mieszkańcy z dumą mówią, że to ich miasto.

EWA KŁOS: Żeby z roku na rok stawał się coraz piękniejszym i bardziej tętniącym życiem miastem.

OLIWIĄ DZIEMECKĄ: Aby zachował ten swój ciepły i przyjemny klimat, z którym mi się kojarzy, i żeby cały czas tworzył tak samo przepyszne pierunki.

PRZEMYSŁAW DOMAŃSKI: Aby nadal był miejscem, w którym historia spotyka się z młodą siłą. Niech tętni życiem w sposób, który daje siłę mieszkańcom, a jednocześnie szanuje jego piękno i wyjątkowość.

ZOFIA CHUDZIK: Żeby w mieście pojawiło się więcej miejsc, które będą sprzyjać spotkaniom i kreatywności młodych ludzi. Życząc też, żeby ekologia nie była tylko modnym hasłem, ale stała się czymś codziennym.

POLSCĘ

NATALIA STAROŚCIAK: Rozwoju, mniej nierozumień, sporów i podziałów politycznych, a więcej jednoczenia się.

TYMON WOŹNIAK: Mniej podziałów, więcej empatii i nadziei na wspólną przyszłość.

MARTYNA WITKOWSKA: Żeby w 2025 r. odnalazła równowagę pomiędzy tym, co przeżycie, a tym, co nadchodzi. Byśmy zaczęli patrzeć na siebie nie tylko przez pryzmat różnic, ale wspólnych wartości. Życząc nam, byśmy nie bali się budować przyszłości opartej na dialogu, zrozumieniu i wzajemnym szacunku, a nie na podziałach. Polska potrzebuje spokoju, mądrości i odwagi, by stawiać czoła wyzwaniom, które są przed nami.

JULIA PRZEDPEŁSKA: Spokoju, nie tylko w wymiarze politycznym, ale i społecznym – spokoju, który daje możliwość konstruktywnego dialogu. Życząc jej, by w 2025 r. potrafiła postawić na wspólność, na to, co łączy, a nie dzieli. Życząc jej mądrości i odwagi w przyszłości, w której dążenie do postępu nie wyklucza szacunku do naszej historii i tradycji.

TADEUSZ NADOLNY: Życząc Ci jedności i spokoju, byś miała przewidywanych pełnych mądrości i miłości do swojego kraju, którzy będą troszczyć się o Twój rozwój. Niech wszystkie trudności, przed którymi stoisz, będą rozwiązywane z odwagą i odpowiedzialnością, a przyszłość pełna będzie nadziei.

BLANKA PEPLIŃSKA: Więcej życzliwości na ulicach i mniej przekrzykiwania w mediach. Odnalezienia jedności w różnorodności oraz ludzi, którzy potrafią widzieć siebie ponad podziały historii oraz cenią sobie wzajemny szacunek i współpracę.

EWA KŁOS: Oczywiście pokoju i tego, by nie przestawała się rozwijać. Chciałabym też, aby Polacy się nawzajem bardziej szanowali.

OLIWIĄ DZIEMECKĄ: Po prostu spokoju, żeby pozostała bezpieczna, w końcu jest naszym domem. A nie ma nic ważniejszego, niż poczucie bezpieczeństwa we własnym domu.

PRZEMYSŁAW DOMAŃSKI: Jedności, ale nie tej wymuszonej, lecz wynikającej ze wzajemnego szacunku i różnorodności. Chciałabym, żebyśmy umieli uczyć się na błędach i wspólnie budować przyszłość, z której wszyscy będziemy dumni.

ZOFIA CHUDZIK: Żeby przestała być przeszłością, bo nie zmieniały historii, ale możemy zmienić to, co będzie działo się teraz, tu i teraz. Życząc, żeby w końcu miała więcej miejsca na kreatywność, odwagę i różnorodność. Chciałabym, żeby młodsze pokolenia mogły czuć się w Polsce jak w miejscu, które daje szansę na realizację marzeń, a nie ciągle porównywanie do tego, co już było. ■